

Tidsskriftet
DEN NORSKE LEGEFORENING

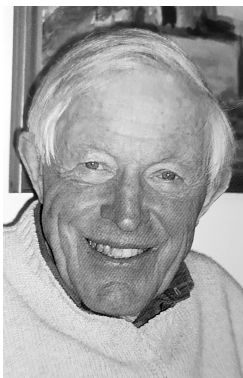
Einar Gjørtz Aksnes

MINNEORD

BJARNE RANHEIM

TOR FINN DENSTAD

EYSTEIN BRANDT

Vi har med sorg og vemod mottatt melding om at Einar Gjørtz Aksnes døde 13. januar, nesten 95 år gammel.

Einar var født i Ålesund 29. februar 1924. Han avla medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Oslo 1951. I 1953 giftet han seg med Sidsel, som ble hans livsledsager til det siste. Han ble engasjert i forskning og klinisk arbeid i USA etter turnustjeneste. Han fortsatte spesialisering i indremedisin, lungesykdommer og hjertesykdommer med tjeneste ved Rikshospitalet, Glitre lungesanatorium og i Stavanger. I 1971 kom han til Lillehammer som overlege ved medisinsk avdeling. Her fikk han mulighet til å planlegge og sette sitt preg på en stor og moderne indremedisinsk avdeling, som flyttet inn i det nye sykehuset som sto ferdig i 1975. Einar sluttet ved oppnådd pensjonsalder i 1991.

Pasientene hadde stor tillit til Einar som en varm og omsorgsfull lege. Med entusiastisk støtte fra unge kolleger og økonomisk støtte fra private givere og næringsliv fikk han anskaffet et moderne apparat for ultralydundersøkelse av hjertet. Han var opptatt av folkehelse, samarbeidet med Nasjonalforeningen, tok initiativ til treningsgrupper for hjerteinfarktpasienter ved Beitostølen, holdt foredrag og hadde et tett samarbeid med førstelinjetjenesten i sykehusets nedslagsområde.

Einar G. Aksnes var en nysgjerrig lege med vitenskapelige interesser. Han publiserte flere artikler om lunge- og hjertemedisinske emner. Han ledet prosjekt Nord-Gudbrandsdal, som var et prosjekt i regi av Nasjonalforeningen for å styrke akuttberedskapen ved akutt

hjertesykdom for de pasientene som hadde lengst reisevei til sykehus.

Trening, tur og friluftsliv var viktig for Einar, parallelt med jobb og familie. På Lillehammer ble han tatt vel imot og inkludert i en turgjeng med seks kolleger. Det ble mange fine toppturer i Vest-Jotunheimen og Hurrungane med Store Skagastølstind som et høydepunkt. Einar var den ideelle turkamerat, fysisk sterk, utholdende og entusiastisk. Han ble med på det meste. Han gikk Birkebeinerrennet flere ganger.

De siste årene ble vanskelige for Einar. Han mistet gradvis synet, men det gode humøret beholdt han. Sidsel var en god hjelper, turvenn og støttespiller. Det ble etter hvert vanskelig for ham å bo hjemme. Einar sovnet stille inn på sykehjem.

En god kollega og venn har vandret videre! Han vil bli savnet. Våre tanker går til Sidsel og familien. Vi lyser fred over minnet til Einar Gjørtz Aksnes.

På vegne av kolleger ved sykehuset i Lillehammer

Publisert: 8. april 2019. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.19.0097
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no